

ΤΑ ΚΑΤΑΛΛΗΛΑ ΣΤΕΛΕΧΗ ΓΙΑ ΤΗ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ

Σήμερα διαπιστώνεται πραγματικός πληθωρισμός σε άτομα τα οποία είναι πτυχιούχοι τριτοβάθμιας εκπαίδευσης, διαθέτουν μεταπτυχιακό τίτλο σπουδών και πάρα πολλές φορές έχουν εκπονήσει και μια διδακτορική διατριβή. Τι συμβαίνει όμως με τη μετάβασή τους στην αγορά εργασίας; Η πρόσληψη ατόμων με περισσότερα προσόντα απ' όσα χρειάζονται για την κάλυψη μιας θέσης χαμηλότερων απαιτήσεων από τα προσόντα που διαθέτουν συνιστά απαράδεκτη σπατάλη πόρων, αφού για την εκπαίδευση των ανθρώπων αυτών έχουν επενδυθεί τεράστια ποσά και από την οικογένειά τους και από το κράτος, δηλαδή όλους εμάς που είμαστε συστατικά μέρη της κοινωνίας. Επιπλέον, και αυτό έχει αποδειχθεί διεθνώς, σε τέτοιες περιπτώσεις δεν αξιοποιείται περισσότερο το 20% των προσόντων που διαθέτουν τα άτομα αυτά.

Του **Αθανάσιου Σαββάκη**
Προέδρου Συνδέσμου
Βιομηχανιών
Βορείου Ελλάδος

Άρα, τι κάνουμε για το θέμα;

Δυστυχώς πάρα πολλές φορές ενώ η ζήτηση των επιχειρήσεων αφορά μεσαία στελέχη, οι συγκεκριμένες θέσεις εργασίας καλύπτονται από τους πτυχιούχους που προανέφερα. Τονίζω το συγκεκριμένο φαινόμενο διότι σήμερα το πρόβλημα των επιχειρήσεων ονομάζεται εύρεση μεσαίων στελεχών τα οποία θα κινητοποιήσουν δημιουργικά τους απλούς εργαζόμενους και θα τους καθοδηγήσουν σε δρόμους υψηλότερων επιπέδων ποιότητας παραγόμενων προϊόντων και υψηλότερης παραγωγικότητας. Οι επιχειρήσεις σήμερα δυσκολεύονται να επιλέξουν τον κατάλληλο άνθρωπο, αφού προσφέρονται πληθώρα άξιων και ικανών ανθρώπων, με σπάνια πολλές φορές, αλλά σε κάθε περίπτωση υψηλού επιπέδου προσόντα. Τελικά όμως το πρόβλημα των επιχειρήσεων παραμένει: είναι η εξεύρεση μεσαίων στελεχών. Είναι αυτά που λείπουν σήμερα από την αγορά εργασίας. Βεβαίως, αυτά τα στελέχη θα πρέπει να έχουν την ανάλογη επαγγελματική επάρκεια, ούτως ώστε να μπορέσουν να διεκδικήσουν ανάλογη ανταμοιβή, υλική και ηθική, από τις επιχειρήσεις. Και για αυτό ο ρόλος του Εθνικού Πλαισίου Προσόντων είναι κομβικός, όχι απλά για την προδιαγραφή των προσόντων και την πιστοποίησή τους, αλλά, τελικά, για την ανάπτυξη των επιχειρήσεων και της χώρας.

Μέσα από ένα Εθνικό Πλαίσιο Προσόντων κάποιος θα πρέπει να προσδοκά ακριβώς τη δημιουργία κοινών συμφερόντων μεταξύ εργοδοτών και εργαζομένων, τα οποία θα στοχεύουν σε δυο κατευθύνσεις: α) στην προώθηση καλής φήμης της εταιρείας στην αγορά, και, β) μέσα από την καλή φήμη της εταιρείας στη διατήρηση και επαύξηση των θέσεων εργασίας στην επιχείρηση.

Κατά συνέπεια αν έχουμε ένα πραγματικά διαφανές και ξεκάθαρο Εθνικό Σύστημα Πιστοποίησης Προσόντων μπορούμε να έχουμε εργαζόμενους στις επιχειρήσεις που θα έχουν υψηλό αίσθημα αυτοεκτίμησης, γεγονός που θα τους μετεξελίξει σε μικρούς ηγέτες στο χώρο τους και συμμετόχους στη συνολική προσπάθεια της επιχείρησης για βιωσιμότητα και ανάπτυξη. Η πρότασή μας για το θέμα είναι συγκεκριμένη: προτείνουμε να δοθεί βάρος στην τεχνική εκπαίδευση που έχουμε στη χώρα μας και να υπάρξει προς τούτο η σχετική προτεραιότητα από το Υπουργείο Παιδείας. Ο λόγος είναι ένας και μοναδικός: η παραγωγή μεσαίων στελεχών που θα αποτελέσουν τους πυλώνες στήριξης της βιομηχανίας και γενικά των επιχειρήσεων τα επόμενα χρόνια.

Δυστυχώς έχουμε διαπιστώσει ότι διαχρονικά οι απόφοιτοι της τεχνικής εκπαίδευσης να αντιμετωπίζονται ως κατώτερης στάθμης και πολλές φορές και ως μειωμένης αντιληπτικής ικανότητας.